

[J. K. Hansen]

lyde til, måske også andre, men det var i hvert fald en tak for saglig medvirken til L 47's gennemførelse og for, at der fortsat var enighed i folketinget om skolestyrelsesloven.

Den glæde, som undervisningsministeren udtrykte den pågældende dag, altså den 18. april, var faktisk gensidig, for jeg syntes, vi brugte megen tid på at nå frem til enighed om de ændringer i skolestyrelsesloven, der lå i L 47. Vi fik omformet en række af ændringsforslagene til alles tilfredshed, og ministeren trak selv sit eget ændringsforslag tilbage, som svarer til det, vi har til behandling i dag som nr. L 240. Så langt, så godt.

Så kan man jo spørge sig selv: hvor længe var Adam i paradiset? Ja, helt nøjagtigt i dette tilfælde var det altså fra fredag formiddag den 18. april til onsdag, formentlig midt på dagen, den 23. april, da ministeren fremsatte sit tilbagetagne ændringsforslag til skolestyrelsesloven som et nyt forslag.

Jeg synes ærligt talt, hr. undervisningsminister, at det er misbrug af oppositionens gode vilje nu at komme med dette lovforslag. Ministeren ved lige så godt som jeg, at betingelsen for, at vi stemte for L 47 i dets helhed, var, at ministeren trak sit ændringsforslag tilbage. En minister har altid ret til at fremsætte et forslag, det skal jeg ikke bestride, men jeg synes nok, at mindre end 4 dage efter, at vi har stemt om et andet forslag på samme område, er lidt hurtigt.

Vi kan ikke støtte det foreliggende forslag, og begrundelsen er den samme som dengang, men den er ikke sagt her fra folketingets talerstol. Vi mener, at forslaget er med til at undergrave skolekommissionernes kompetence. Forslaget afskærer såvel forældre- som lærerrepræsentanter helt fra indflydelse på de ansættelser, der her er tale om, og vi finder faktisk også, at det er i modstrid med de tanker, som jeg ved ministeren har om nærdemokratiet.

Jeg beklager, hr. minister, vi kan ikke støtte lovforslaget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg beder kun om ordet for en kort bemærkning, fordi der i hr. J. K. Hansens indlæg var et angreb på den procedure, der er fulgt. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi fra regeringspartierne side, som jo var rigt repræsenteret ved forligsbordet, har opfattet

det som en ganske klar aftale, at vi pillede den del af forslaget ud og fremsatte den særskilt, for at vi derved med så bred enighed som muligt kunne vedtage den store klump i skolestyrelsesloven, og så kunne vi med det flertal, der kunne findes, vedtage denne lillebitte del. Vi har opfattet det som en klar del af aftalen.

Jeg kan forstå på fru Hanne Thanning Jacobsen, at hun troede, vi først ville komme med det til efteråret. Jeg indrømmer, at vi måske ikke havde nogen aftale om, hvorvidt det nu skulle være til foråret eller til efteråret, men det ville da være underligt, hvis ikke vi havde fremsat det nu. Sådan har vi altså opfattet det.

Hvis hr. J. K. Hansen nu pludselig puster dette op til at være noget forfærdeligt, ja men så lad os da mødes i den lille kreds igen, og så må vi jo prøve at minde hinanden om, hvad der blev sagt. Jeg tror, vi var 7-8 mennesker til stede. Det må vi kunne snakke os til rette om. Der er ingen tvivl om, at jeg har været i den bedst tænkelige tro. Jeg har aldrig haft mere styr på en aftale end den, vi traf den dag, og som gik ud på, at vi tog dette element om ansættelser ud til særskilt fremsættelse i folketinget. Det husker jeg så klart, fordi det, man angreb, var, at det kom som et ændringsforslag, og at vi ikke havde fremsat det som et almindeligt lovforslag, der skulle gennem 3 behandlinger. Nu får det 3 behandlinger. Det var kravet, og det var aftalen, at vi skulle opfylde det krav. Jeg begriber derfor ikke et suk, men lad os dog endelig indkalde til et møde og få drøftet sagen. Det er jeg da meget villig til.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg er da selvfølgelig tilfreds med, at ministeren nu vil diskutere sagen. Nu ved jeg ikke, om det er blevet kutyme, at vi refererer her i salen, hvad vi sidder og diskuterer under møder, hvor vi prøver at få tingene på plads; det håber jeg ikke jeg selv har gjort i hvert fald. Men man kan ikke, når vi gør opmærksom på, at vi ikke kan støtte et forslag, hvis det pågældende ændringsforslag skal vedtages samtidig, mindre end ugedagen efter fremsætte et nyt forslag om det samme. Undskyld, hr. minister, jeg har ikke været så længe her i folketinget, men jeg kan faktisk